

Egy kérdés: Ferenc pápa csak decemberben lesz 88 éves, és ülve misézik. Így hát talán nekem is szabad. Megengeditek?

Köszöntelek Benneteket a Bokor Nagy Tábor zárómiséjén: Jézus békéje legyen veletek!

Az idei BNT-nk mottója ez volt: „**Legyünk hidak!**” A mai Lecke ébresztőt fúj, és rossz időket jósol. Az Evangélium valami kannibalizmusról beszél.

Mi pedig tartsunk bűnbánatot, hogy a Szeretet Istene ne haragudjon! Pontosabban: ne legyen szomorú miattunk!

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, aki bennünk vagy, és hallod szívünk minden dobbanását, add, hogy erős cölöpöket tudjunk verni hídjainknak, hogy ne sodorhasson el minket az áradat, ha jön. Add meg ezt, aki élsz, és csak szeretsz, örökkön örökké.

Lecke Pál apostol Efezusiakhoz írt leveléből (5,14/b–20.)

*„Kelj föl, te álmos,
Támadj föl holtodból
és Krisztus rád ragyog!”*

Nagyon vigyázzatok testvérek arra, hogyan éltek. Ne oktanul, hanem bölcsen. Használjátok fel az időt, mert rossz napok járnak.

Ne legyetek oktanak, hanem értsétek meg, mi az Úr akarata.

Ne részegeskedjete, mert a bor léhaságra vezet. Inkább Szentlélekkel teljete el.

Egymás közt zsoltárt, himnuszt és szent dalokat énekeljete, daloljatek és zengedeztetek szívből az Úrnak.

Adjatek hálát mindenkor, mindenért Urunk Jézus Krisztus nevében Istennek, az Atyának.

Ez Pál apostol üzenete.

Evangélium János apostol könyvéből (6,48–58.)

Jézus így tanított a kafarnaumi zsinagógában:

Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér, melyet adni fogok, az én testem a világ életéért.

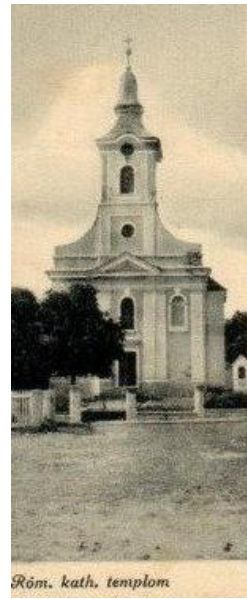
Vita támadt erre a zsidók közt: Hogyan adhatja ez a testét eledelül nekünk? – mondták.

Jézus megerősítette: Bizony, bizony mondom nektek: Ha nem eszitek az Emberfia testét és nem isszátok az ő véré, nem lesz élet bennetek. Aki eszi az én testemet és issza az én vére, annak örök élete van és én feltámasztom az utolsó napon. Az én testem valóban étel s az én vérem valóban ital. Aki eszi az én testemet és issza az én vére, bennem marad és én őbenne.

Amint engem küldött az élő Atya és én az Atya által élek, úgy aki engem eszik, énáltalam él. Itt a mennyből alászállott kenyér, ez nem olyan, mint a (manna), melyet atyáitek ettek és mégis meghaltak. Aki ezt a kenyeret eszi, örökké él.

Ezek az evangélium szavai.

Mi jut eszembe a hídról? Kilenc éves gyerek voltam, és Szondi Drégelyvára alatti kis faluban laktam, tudjátok, Nagyorosziban, amikor a szovjet csapatok megjelentek fenn a nagyállomásnál tankjaikkal. A templom lenn a völgyben volt, a tornyában három harang szólt. Délben, hirdette a magyarok Nándorfehérvári győzelmét, Orosziban is! Az oroszoknak nem tetszhetett ez a magyar győzelem, mert december 8-án, a Szeplőtelenfogantatás ünnepének estéjén szétlőtték a tornyot, az esti litánia alatt. Mivelhogy feltételezték, hogy „nyemcik” a toronyból lőnek majd rájuk. Csakhogy a németek már az előző nap estéjén elmenekültek, de óvatosságból felrobbantották a falucska egyetlen beton hídját a falu közepén, ahol egy kis Patak nevű patak folydogált. A hídrobbantás csak félig sikerült, mert a tankok ugyan nem tudtak átmenni rajta, de mi az anyuval később is vígan vittük át rajta a kenyeret megsütni a pékhez, a híd túlsó felére. Hát ez a híd jutott eszembe a BNT mottójáról. Kicsit bőven meséltem el az orosz híd történetét, de nagy fontosságú ez a történet a mai napig, legalábbis nekem.

Nagyoroszi – archív fotó

Forrás: <http://sugarkankalin.hu>

1) Háború és világösszeomlás

Ami azt illeti, nem mai gyerek vagyok, de bizony a nagyanyám pincéjében megtanultam félni a háborútól már 9 éves koromban. És amikor ma, szinte mást se hallok a médiában vagy pár a lépésre lévő Garay piacon, ahova még a gurulóssal kibattyogok nagy néha; de még a szobánkban is minden éjjel hallom a repülők morajlást, ami most is olyan, mint annakidején, amiről azt mondták akkor az öregek, hogy Pestet bombázzák az oroszok. Most meg a szomszédba mennek a gépek, meg röpülnek a rakéták! Még Hiroshima is eszembe jut, meg az atomháború, amiről addig beszélnek a népek, amíg be nem következik. Isten ne adja! (Bocsánat, Isten biztosan nem adja!)

A háború, még talán az atomháború se olyan ijesztő, mint „a civilizációnk összeomlása”. A tudósok azt bizonygatják, hogy ha nem is az én életemben, de 10-20 éven belül bekövetkezhet, hogy a kizsákmányolt és tönkretett „természet” befuccsol, és a „fenntartható fejlődés” álma is mesének bizonyul! Azt mondják, csak az áramot kell kikapcsolni a Földön és már vége is mindennek. Nevethetünk, hát persze Noét is kinevették, amikor bárkát épített! Vízhalál, tűzhalál, atomhalál, mesebeszéd!?

2) Verjünk hidat!

A rémhírterjesztőket be kell csukni! Akkor nem lesz se háború, se világösszeomlás. Különbösen is itt van a Bokor. Pontosabban itt volt most ez a Bokor Nagy Tábor!

Mi öregek egy idei lelkigyakorlaton azt tanultuk, hogy se a háborútól, se a világösszeomlástól nem kell félnünk, de jó lenne felkészülni rá. Abból nem lehet baj!

Az új nemzedékünk, szervezőink, úgy sejtem, hogy megtalálták a megoldást. Megvallom az internetet böngészve én is találtam egy hídról szóló könyvet. Az is arról szólt, hogy „verjünk hidat, váljunk híddá!” De már egy „rubin lakodalomból” is kaptam egy levelet, hogy nem kell lármázni az árkok ellen, hanem egyszerűen csak hidat kell építeni az árkok fölé.

A talált könyvben jó nevű szerzők megmagyarázzák színesen és kedvesen, hogy a hídépítéshez három dolog kell: „empátia, kommunikáció, konfrontációkezelés”. Tudtam, tudtam, hogy a jövő generáció megtalálja az új utat magának és a világnak, ami nem „agyaskodás”, száraz elvont duma, hanem az ember szívére és érzelmeire épülő meg-

oldás. Ha valaki most azt gondolja, hogy gúnyolódom, vagy hogy savanyú a szőlő, az nagyon téved. Őszintén és szívből örülök ennek a felismerésnek, és csak azért drukkolok, hogy ezt a „BNT-mottót” sose feledjék, és teljes szívvel cselekedjék!

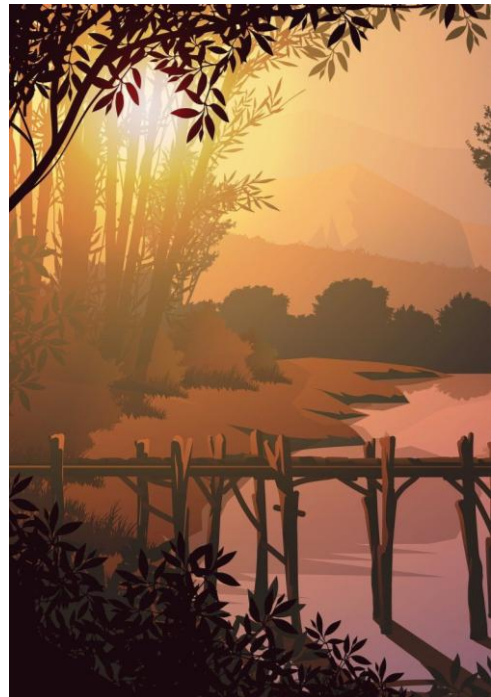
3) A cölöpök

Ha már az új nemzedéket így megdicsértem, az öregekről is mondanék valamit, mégpedig a „cölöpökről”.

Megint az orosz híd jut eszembe. Képzeljétek, a robbantáskor a híd közepe berogyott. Nem nagyon értek hozzá, de valami vasbetonból készülhetett, mert a híd közepe szétnyílt, de csak olyan résnyire, hogy még én is, a gyerek át tudtam lépni rajta, amikor anyámmal mentünk a pékhez kenyeret sütni. Vashuzalok tartották középen és kemény cölöpök a parton.

Sokáig nem tudtam, hogy mi a „kereszténység lényege”. Pedig hittant nyolc általánosban, négy gimnáziumban és öt + 1 évet a teológián végeztem. Mit tanultam? Isten jutalmaz és büntet. Jézus csodát tesz és pokolba küld (az utolsó ítéleten). Az ember szeressen, és ha kell, öljön (az igazságos háborúban).

Én az öregeknek köszönhetem, hogy kibányászták az evangéliumokból a „hármasszámú szeretetet”, ami nem más, mint a szeretet definíciója! Szeret az, aki ad, és nem vesz. Szeret az, aki szolgál, és nem uralkodik. Szeret az, aki simogat, és nem üt (és nem is üt vissza). Isten csak szeretni tud, gyilkolni nem. Az ember csak szeressen, és ne bántson senkit. Ez volt a nagy felismerés, ami euforikus örömmel töltött el minket. Én, sajnos mellőzve sokszor pedagógiát, pszichológiát, hirdetem a sziklaszilárd elveket. Hiába mondták nekem, hogy „erőszakosan hirdeted az erőszakmentességet is”! Hiába mondják ma is a pszichológusok, hogy óvakodni kell a kategorikus véleményektől, indulat nélkül és harag nélkül kell hirdetni a meggyőződést. Én megpróbáltam, de hiába mondtam a bíboros úrnak is, hogy „László Testvérem, érted haragszom, és nem ellened!”... Különbén Jézus, Te is használtál kemény szavakat, mondtál kemény „jajokat”!

Dicsérni akartam most az öregeket és megköszönni a kibányászott kincseket, az un. „Bokoreszményeket”. Dicsérem is, köszönöm is, de tőletek kedves Új nemzedék azt kérem, el ne vessétek a hibáink miatt ezeket az általatok is már halálra unt szövegeket, mert ezek a „cölöpök”. Csak ezek tartják meg a hidat!

4) A kafarnaumi beszéd

És most mit kezdjünk János evangélista szövegével? Hogy Jézus a mennyből alászállott élő kenyér, hogy az ő testét kell enni és véréét kell inni? Hogy aki ezt teszi, az feltámad és örökké él? Aki nem eszi és issza meghal és pokolba kerül!

Jézus beszédét félremagyarázták a kortársaik, akik a kannibalizmust emlegették. Ők nagyon is jól értették, hogy Jézussá kell válniuk! De mit tettek a középkor tudósai? Ők szerintem kicsit átváltoztatták Jézus mondanivalóját: „átváltozás”, „külső szín” és „lényeg”

stb. stb. teóriákkal. De sebj, elfogadhatjuk megértően a keresztény katolikus vallás magyarázatát is, ha megértjük Jézus igazi mondanivalóját önmagáról. Egy rejtvénymegoldó mondat ott található még a János evangéliumban is. Ez így szól: „Az én eledelem az, hogy Atyám akarata cselekedjem” (Jn 4,34). Az Atya akarata az, amit Jézus eszik reggelire, ebédre és vacsorára! És Jézus akarata is ugyanaz, hogy az ő akarata egyék a tanítványai, és így egyek legyenek vele és az Atyával. Egyetek és egyek legyetek velem! Hogyan? Úgy, ahogy a búcsúvacsorán mondtam: „Ez az én parancsom (akaratom) nektek, hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket” (Jn 15,12).

Jézus asztaltársasága az egész világ számára minta és példa lehet, hogy az ilyen szeretetet evő, szeretetet valló és szeretetet élő emberek szeretetközösségeiből jöhet létre a Földön az Isten Ország, az ilyen „hídépítők” által!

-- Testvéreim! Befejezésül még Pál apostol szövegére is emlékezzünk, mielőtt hazamegyünk: „Használjátok fel az időt, mert rossz napok járnak! Ne legyetek oktalanok, hanem értsétek meg, hogy mi Jézus akarata!” És ha ellankadnánk (ebben a nagy melegben), így szól a riadó: „Kelj fel te álmos, támadj föl holtodból, és Jézus rád ragyog!”

[Kovács László elmélkedése elhangzott 2024. augusztus 18-án Vépen, a Bokor Nagytábor zárómiséjén.]

BNT 2024 – zárómise